

3. Aanvaard nooit een functie, want het is gemakkelijker critiek uit te oefenen, dan iets te doen.

4. Indien de voorzitter uw meening betreffende een belangrijke aangelegenheid vraagt, antwoord hem, dat ge niets te zeggen hebt; vertel iedereen na de vergadering, hoe de dingen hadden moeten worden gedaan.

5. Doe niets méér dan volstrekt noodzakelijk is, maar wanneer andere leden zich er toe zetten de zaken voort te helpen, verklaar luide, dat de vereeniging door een kliek wordt geleid.

6. Betaal uw contributie zoo laat mogelijk.

7. Wanneer ge geen quitantie voor uw lidmaatschap krijgt, betaal dan niet.

8. Indien u een quitantie wordt gepresenteerd, nadat ge reeds hebt betaald, bedank dan voor uw lidmaatschap.

9. Wanneer ge een vergadering bijwoont, stem om iets te doen en ga dan weg en doe het tegenovergestelde.

10. Ga gedurende de vergadering met alles accoord en wees het daarbuiten oneens met alles.

11. Wanneer ge „service” ontvangt zonder lid te zijn, denk er dan niet over lid te worden.

12. Wanneer de voorzitter u vraagt een zaak onder discussie als strict geheim te behandelen, vertel al uw vrienden ervan — in strikte vertrouwelijkheid. E. SLUITER

INGEZONDEN

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

OVER EEN GEVAL VAN ANURIE

Met belangstelling las ik het artikel in het *N. T. v. G.* 1946, II, 369 „Over een geval van anurie”, van collega G. VAN HOUTUM, een man, die op het gebied der nierpathologie zijn tijd soms jaren vooruit is geweest.

Dr. VAN HOUTUM deelde mij mede, dat door de gedwongen besnoeiing op zijn artikel een te positieve indruk gevestigd was betreffende het causaal verband tusschen de decapsulatie en het tot stand komen der diurese.

Dr. J. SPAANDER te Amsterdam zag bij 2 patiënten, lijdende aan anurie, de diurese op gang komen, nadat een „kunstmatige nier” wegens ruimtegebrek naast hun bed was geplaatst. Toch willen wij deze diurese niet op het batig conto van de kunstmatige nier plaatsen, en evenmin geloof ik, dat het waarschijnlijk is, dat de diurese bij het patiëntje van VAN HOUTUM door de decapsulatie tot stand is gekomen. De decapsulatie heeft in talloze gevallen van anurie teleurgesteld; zij is nu gelukkig bijna algemeen verlaten.

Telkens weer werden wij bij patiënten met acute anurie verrast door het spontaan intreden der diurese. Een snel ontstane anurie, zooals die van het patiëntje van VAN HOUTUM, heeft een goede kans op het spontaan terugkeeren van de diurese.

Over de „blocage anaesthésique du pédicule rénal” heb ik geen voldoende gefundeerd oordeel. Het stemt weinig hoopvol, dat uit Frankrijk al weer nieuwe behandelingsmethodes zijn aangeraden om de diurese op gang te brengen.

Kampen, Juli 1946.

W. J. KOLFF

TONGABSCES

Collega HERMANS heeft in zijn bijdrage over afwijkingen in de tong (*N. T. v. G.* 20 Juli 1946) velerlei oorzaken van het tonggezwel opgesomd, waarbij mij vooral getroffen heeft de ervaring, dat de tong in zeer korten tijd enorm kan zwellen, waardoor zelfs stikkingsgevaar ontstaat. Indertijd heb ik in een kringvergadering een geval medegedeeld van een tongabsces bij een 82-jarigen man, bij wien ik met spoed gehaald werd, omdat zijn tong en mond zoo dik en opgezwollen waren, dat hij bijna niet meer kon ademen en slikken.

De patiënt lag met open mond te bed; hij was angstig en opgewonden. De linker helft